

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/283/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618200831
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618200831.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtina 48, P. O. BOX 205, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto a žalovanej: F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, XXX XX I., v konaní o zaplatenie 489,69 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 6Csp/31/2018 - 75 zo dňa 06. augusta 2018, takto

rozhodol:

I. P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 67,08 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 67,08 Eur od 05.05.2015 do zaplatenia, rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku o zamietnutí žaloby v časti späťvzatia žaloby z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v ostávajúcej časti prvého výroku o zamietnutí žaloby a v druhom výroku o nároku na náhradu trov konania p o t v r d z u j e.

III. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca sa žalobou zo dňa 22.02.2018 domáhal zaplatenia sumy 489,69 Eur titulom zostávajúcej časti zosplateného nezaplateného úveru žalovanou spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 05. 05. 2015 do zaplatenia. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol (prvý výrok) a vyslovil, že žalovaná nemá od žalobcu nárok na náhradu trov konania (druhý výrok).

1.1. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že dňa 11.12.2013 uzavrel právny predchodca pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 so žalovanou zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 4620500769 (ďalej aj „zmluva o pôžičke“), na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 600,- Eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť v 36 mesačných splátkach po 22,36 Eur so splatnosťou splátky k 20. dňu v mesiaci, pri ročnej úrokovej sadzbe a RPMN 22,18 %, priemernej hodnote RPMN 45,94 %. Celková čiastka spojená s úverom činila 804,96 Eur a termín konečnej splatnosti úveru bol určený na december 2016. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za to, že zmluva o pôžičke je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka (ďalej aj „O. z.“). Zmluvné strany si v zmluve dohodli, že v prípade omeškania s plnením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace je spoločnosť oprávnená vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru po tom, čo spoločnosť vopred upozornila klienta na uplatnenie tohto práva 15 dní vopred. Právny predchodca pôvodného žalobcu výzvou zo dňa 27. 02. 2015 oznámil žalovanej, že eviduje nedoplatok zo zmluvy vo výške 69,32 Eur a upozornil ju, že v prípade ak do 05.04.2015 nedôjde k uhradeniu dlžnej sumy bude oprávnený

úver zosplatniť. Keďže žalovaná napriek tejto výzve nič neuhradila, žalobca pristúpil k zosplatneniu celého úveru dňom 19.04.2015, čo žalovanej oznámil listom zo dňa 29.04.2015. Vzhľadom na námietku premlčania práva žalobcu vznesenú žalovanou na pojednávaní konanom sa dňa 06.08.2018 mal súd prvej inštancie za to, že právo je premlčané v trojročnej premlčacej dobe v zmysle § 103 O. z. v spojení s § 101 O. z. V zmysle ustanovenia § 101 O. z. je premlčacia doba 3 ročná, pričom táto podľa ustanovenia § 103 O. z. začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z uvedeného je zrejmé, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada, nie od okamihu predčasnej splatnosti dlhu. Splatnosť nenastáva uplynutím 3 mesiacov resp. vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, ale nezaplatením splátky, pre ktorú sa stane splatným celý dlh. Prvou nezaplatenou splátkou, od ktorej sa odvíjalo aj zosplatnenie celého úveru bola splátka zo dňa 20.01.2015 a teda od tejto doby začína plynúť aj premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu. Premlčacia doba v zmysle ustanovenia § 103 O. z. tak uplynula dňa 20.01.2018 a nárok žalobcu sa premlčal dňa 21.01.2018. Žalobca uplatnil svoj nárok na súde až dňa 22.02.2018 a preto je jeho celý nárok premlčaný. Čo sa týka úrokov z omeškania ako akcesorického nároku na príslušenstvo k hlavnému záväzku (§ 121 ods. 3 O. z.) tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný a teda premlčanie istiny malo vplyv aj na premlčanie úrokov z omeškania.

1.2 O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), pričom dospel k záveru, že žalovaná má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keďže bola v spore plne úspešná. Žalovanej však preukázateľne trovy konania nevznikli preto jej súd prvej inštancie nárok na ich náhradu nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p., t.j. z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil začiatok plynutia premlčacej doby. Podľa ustanovenia § 103 prvá veta O. z. by premlčaniu vzhľadom na začatie sporu dňa 22.02.2018 mohli podliehať splátky splatné od 20.12.2014 do 20.02.2015. Premlčanie zosplatneného celého úveru (pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.03.2015 a nasl.) je potrebné posúdiť podľa druhej vety § 103 O. z. Listom zo dňa 29.04.2015 bol zosplatnený celý úver ku dňu 19.04.2015 pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.03.2015, žaloba bola na súde podaná dňa 22.02.2018 a teda časť zosplatneného úveru pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.03.2015 premlčaná nie je, keďže nárok bol na súde uplatnený v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby, ktorá v zmysle druhej vety § 103 O. z. začala plynúť od 21.03.2015. Ustanovenie § 53 ods. 9 O. z. neupravuje počiatok plynutia premlčacej doby, vyplýva z neho len obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa ustanovenia § 565 O. z. žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre neplnenie splátok až po uplynutí troch mesiacov s omeškaním zaplatenia splátky. Uvedené obmedzenie nemá podľa žalobcu žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/228/2016 zo dňa 12. 04. 2017, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 O. z. pre celý zosplatnený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci označil za neprípustné. V odôvodnení rozhodnutia sa uvádza: „Pri mnohosti omeškaných splátok a následnej zročnosti celého dlhu je potrebné za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti ktorej začne plynúť premlčacia doba, považovať splátku, ktorá bezprostredne predchádza zročnosti celého dlhu. Pokiaľ totiž nenastane zročnosť celého dlhu, stávajú sa jeho splátky splatné postupne. Pokiaľ by následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky, tak ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia, posunul by sa začiatok plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcej po prvej z nich. Ad absurdum, pokiaľ by došlo k zročnosti celého dlhu po viac ako troch rokoch (§ 101 OZ) od prvej omeškanej splátky, bolo by dôsledkom zročnosti premlčanie celého dlhu. Takýto následok je neprípustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa. Nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok.“ Podporne žalobca poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/44/2018 zo dňa 30.4.2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21 Cdo 456/2006 a rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/426/2005 zo dňa 23.11.2005.

2.1 Žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 67,08 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 67,08 Eur od 05.05.2015 do zaplatenia späť z dôvodu, že námietka premlčania vznesená žalovanou je dôvodná čiastočne a to čo do zaplatenia 3 úverových splátok po 22,36 Eur a navrhol,

aby odvolací súd konanie v tejto časti konanie zastavil a rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazže žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 422,61 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% p. a. zo sumy 422,61 Eur od 05.05.2015 do zaplattenia a to všetko v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a zároveň prizná žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia podľa pomeru úspechu v spore.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Podľa § 370 ods. 1, 2 a 3 C. s. p., ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

5. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. v prvom rade vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom po rozhodnutí súdu prvej inštancie do právoplatného skončenia konania a keďže žalovaná z vážnych dôvodov nevyjadrila nesúhlas s čiastočným späťvzatím žaloby žalobcom, hoci jej bolo odvolanie, ktorého súčasťou je i čiastočné späťvzatie žaloby riadne doručené, v zmysle § 370 ods. 1, 2 a 3 C. s. p. pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplattenie sumy 67,08 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 67,08 Eur od 05.05.2015 do zaplattenia, prvý výrok rozsudku súdu prvej inštancie v časti tohto v odvolacom konaní učeného späťvzatia žaloby zrušil a konanie v tejto časti zastavil.

5.1 Následne odvolací súd preskúmal vec len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p. v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, ktoré vady nezistil, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, po čiastočnom späťvzatí žaloby v odvolacom konaní zostávajúca nezrušená časť prvého výroku rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej a druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania sú vecne správne a je potrebné ich podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdiť.

6. Zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním v prejednávanom spore vyplýva, že žalovanej bol na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 11.12.2013 poskytnutý úver (pôžička) v sume 600,- Eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v 36 splátkach po 22,36 Eur mesačne splatných vždy k 20. dňu v mesiaci. Žalovaná naposledy zaplatila splátku splatnú v mesiaci november 2014. Listom zo dňa 27.02.2015 bolo žalovanej oznámené, že má nedoplatok na splátkach vo výške 69,32 Eur a ak do 05.04.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci december 2014 bude spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť. Listom zo dňa 29.04.2015 bolo žalovanej oznámené, že dlh z úverovej zmluvy č. 7130347 sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

7. Podľa § 53 ods. 9 O. z. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplattením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

8. Podľa § 100 O. z. sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

9. Podľa § 101 O. z. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

10. Podľa § 103 O. z. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

11. Podľa § 565 O. z. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd dospel k záveru, že právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie o dôvodnosti vznesenej námietky premlčania je správne. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 O. z. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán pričom jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania (strata možnosti vynúteného splnenia práva na základe námietky premlčania). Z hľadiska prejednávaneho sporu je premlčacia doba trojročná (§ 101 O. z.) a nakoľko zo strany veriteľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru (§ 565 O. z.), začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky (§ 103 O. z.), ktorou bola splátka zo dňa 20.12.2014.

12.1 Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom prezentovaným v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/228/2016 zo dňa 12. 04. 2017, na ktoré poukazuje žalobca v odvolaní, pretože tento vychádza z mylného predpokladu, že oprávnenie veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru nie je časovo limitované (čo by bolo neprípustné). Aj v prípade nespotebitel'ských úverov, pri ktorých sa neaplikuje ustanovenie § 53 ods. 9 O. z. je za dodržania podmienok uvedených v ustanovení § 565 O. z. zákonným následkom v zmysle ustanovenia § 103 O. z. posunutie počiatku plynutia premlčacej doby plynúcej pôvodne osobitne ohľadne splátok pôvodne splatných po splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatným celý dlh, pred ich pôvodnú splatnosť a pôvodný počiatok plynutia osobitnej premlčacej doby ohľadne každej z nich.

12.2 Odvolací súd je názoru, že ustanovenie § 53 ods. 9 O. z. je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 565 O. z., t. j. veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatný celý dlh samozrejme za splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 O. z. - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva, preto tieto ustanovenia nie sú v rozpore. Ustanovenie § 53 ods. 9 O. z. nepredstavuje lex specialis vo vzťahu k ustanoveniu § 565 druhá veta O. z. Nakoľko touto splátkou v tomto prípade bola splátka splatná dňa 20. 12. 2014 (nie 20. 01. 2015 ako nesprávne uviedol súd prvej inštancie) a do omeškania s ňou sa žalovaná dostala dňa 21. 12. 2014, najbližšou nasledujúcou splátkou splatnou po uplynutí lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením, t.j. po 21. 12. 2014 bola splátka splatná dňa 20. 04. 2015 (pretože do splatnosti splátky splatnej dňa 20. 03. 2015 ešte neuplynuli tri mesiace). Veriteľ uplatnil právo na zaplatenie celej pohľadávky dňa 19. 04. 2015, t.j. do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (t.j. do 20. 04. 2015). V dôsledku zosplatnenia úveru začala plynúť trojročná premlčacia doba dňom 20. 12. 2014 a uplynula dňom 20. 12. 2017 (streda). Žaloba bola podaná na súd až dňa 22.02.2018, t.j. nárok ňou uplatnený je premlčaný. Splátkou, pre ktorú bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru bola splátka splatná dňa 20. 12. 2014. Súd prvej inštancie napriek nesprávnemu určeniu počiatku plynutia premlčacej doby vec správne právne posúdil v otázke premlčania práva, keď prihliadol na dôvodne vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej a žalobu zamietol. Vzhľadom na to odvolací súd prvý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, v časti ktorá nebola zrušená pre späťvzatie žaloby žalobcom ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd ešte dodáva, že judikatúra českých súdov, na ktorú poukazuje v odvolaní žalobca, vychádza z odlišného skutkového stavu vecí a rieši iné právne otázky, než tie ktoré sú predmetom v tomto spore a z toho dôvodu sa predmetnými rozhodnutiami nezaobera. Rovnako neobstojí ani poukaz žalobcu na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/44/2018 zo dňa 30.4.2018 z dôvodu, že nejde o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky, tak ako to predpokladá čl. II ods. 2 základných princípov C. s. p.

13. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o nároku strán sporu na náhradu trov prvoinštančného konania podľa pomeru ich úspechu vo veci (§ 255 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.) taktiež vecne správne, pretože hoci bola v konaní plne úspešná žalovaná (žaloba bola zamietnutá a čiastočné späťvzatie žaloby v odvolacom konaní zapríčinil žalobca) a žalobca by jej mal nahradiť trovy konania v rozsahu 100 %, z obsahu spisu vyplynulo, že žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, a preto môže súd vysloviť, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania, resp. že žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznáva. Odvolací súd dodáva, že aj napriek čiastočnému späťvzatiu žaloby žalobcom nebolo potrebné zrušiť a opätovne rozhodnúť o trovách konania, nakoľko späťvzatie

žaloby nemalo žiaden vplyv na druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania. Na základe uvedeného odvolací súd druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku by bola vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu plného úspechu žalovanej v odvolacom konaní. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania však žalovanej odvolací súd nepriznal z dôvodu, že jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

15. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).